

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.99.627 van 10 oktober 2001.
in de zaak A. 111.067 /XIV-6824.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J. TROCH,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Amerikalei 73

tegen :

. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse
 Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 3 oktober 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van enerzijds de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 juli 2001, waarbij de regularisatieaanvraag van de verzoekende partij werd verworpen, en anderzijds van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 28 september 2001, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 10 oktober 2001 om 10.45 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. TROCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de bestreden beslissingen als volgt luiden:

“(…)
Reden van de beslissing:
- Verblijft langer in het Rijk dan de vastgestelde termijn volgens artikel 6 of kan het bewijs niet leveren dat deze termijn niet overschreden werd (artikel 7, al.1, 2/ van de wet van 15/12/1980).
Motivatie in feite:
- De regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22/12/1999 werd definitief verworpen door een beslissing van de Minister op 30/07/2001.
(...)”.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, vaststaat dat verzoeker alert en diligent heeft gereageerd, gelet op de omstandigheid dat het bestreden bevel dateert van 28 september 2001; dat dit bevel op dezelfde datum aan verzoeker werd ter kennis gebracht; dat dit bevel uitvoerbaar is uiterlijk op 12 oktober 2001 en dat het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op 3 oktober 2001 bij de Raad van State werd ingediend; dat bijgevolg is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2;

2.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker twee middelen aanvoert, het eerste afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, het tweede afgeleid uit de schending van het vertrouwens- en gelijkheidsbeginsel;

2.2.1. Overwegende dat in het kader van een prima facie onderzoek, eigen aan de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, feitelijk lijkt vast te staan dat verzoeker niet daadwerkelijk verbleef op het Belgisch grondgebied op 1 oktober 1999, zoals vereist door artikel 2, enig lid, van de wet van 22 december 1999, betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (de Regularisatiewet); dat dit blijkt uit de stukken 4 en 5 van het administratief dossier, zijnde de vaststellingen van de Antwerpse Rijkswacht, opgenomen in het proces-verbaal nummer 100568/99 van 7 december 1999, in het kader van een administratieve vreemdelingencontrole; dat uit het administratief verslag blijkt dat verzoeker op 7 december 1999 van Duitsland kwam, waar hij op het eerste gezicht een vaste woon- of verblijfplaats heeft te 47798 KREFELD en dat hij af en toe verblijft in Antwerpen, bij zijn broer; dat uit ditzelfde verslag op het eerste gezicht blijkt dat verzoeker niet gekend is bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij geen OV-nummer heeft; dat eveneens blijkt dat verzoeker op 6 september 1999 het Rijk is binnengekomen, komende van Duitsland en dat hij op het ogenblik van de Rijkswachtcontrole zinnens was om naar Duitsland terug te keren; dat tengevolge van die vaststellingen op 7 december 1999 een bevel werd genomen om het grondgebied van het Rijk te verlaten, door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, dat op dezelfde dag aan verzoeker werd ter kennis gebracht; dat gelet op de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, dit bevel niet werd aangevochten door verzoeker, zodat het op het eerste gezicht definitief is; dat uit wat voorafgaat volgt dat prima facie niet is voldaan aan het voorschrift van voornoemd artikel 2, enig lid, vermits verzoeker op dit ogenblik niet aantoonbaar dat hij daadwerkelijk in België verbleef op 1 oktober 1999, vermits zijn effectieve woonplaats zich in Duitsland bevindt, ongeacht de omstandigheid dat hij in België werkt en af en toe verblijft op een Belgisch adres bij zijn broer;

2.2.2. Overwegende dat het door verzoeker aangevoerde middel niet ernstig en dat de bestreden beslissingen op het eerste gezicht wettig zijn;

2.3. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde van voornoemd artikel 17 §§ 1 en 2 betreft, verzoeker aanvoert dat hij door de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat, gelet op zijn integratie-inspanningen;

Overwegende dat het afbreken van een mogelijke integratie opgebouwd tijdens een feitelijk verblijf in afwachting van de afloop van een asielprocedure of van een regularisatieprocedure, niet als het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden aangemerkt, aangezien dit feitelijk verblijf precair is; dat dit a fortiori geldt in het geval van een vreemdeling die illegaal op het Belgisch grondgebied verblijft;

Overwegende dat het door verzoeker aangevoerd verlies van zijn werk niet in aanmerking kan worden genomen, daar verzoeker wist dat zijn tewerkstelling tijdelijk was in afwachting van een beslissing over zijn aanvraag tot regularisatie in het kader van de

Regularisatiewet; dat tenslotte het nadeel dat de naaste familieleden van verzoeker zouden ondergaan geen persoonlijk nadeel betreft en derhalve niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17 §§ 1 en 2;

Overwegende dat de ingestelde vordering op grond van de voorgaande overwegingen, wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien oktober tweeduizend en een, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. Kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.